

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 450
Ședința publică din 23 Aprilie 2010

Completul compus din:
PREȘEDINTE: C. Iona Ionașcu
Grefier: Alina Iudic

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC [redacted] SRL, în contradictoriu cu pârâta ANAF-DGFP Mureș.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 14 aprilie 2010, când s-a amânat pronunțarea pe data de 21 aprilie 2010, apoi pe data de 23 aprilie 2010, încheieri ce face parte din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 2.04.2009 sub nr.801/102/2009 reclamanta SC [redacted] SRL a solicitat în contradictoriu cu pârâta Ministerul Economiei și Finanțelor - ANAF-DGFP Mureș anularea deciziei nr.1672008 din 25.03.2009 prin care s-a dispus respingerea contestației promovate de reclamantă împotriva deciziei de impunere privind obligațiile de plată suplimentare nr. [redacted] 2008 și a actelor administrative care au precedat-o, respectiv raportul de inspecție fiscală cu anexele sale înregistrat sub nr. [redacted] 2008 și anularea în integralitate a acestor acte administrative cu exonerarea petentei de plata sumei de 23.291 lei cu titlu de import pe profit suplimentar, respectiv suma de 14.073 lei majorări de întârziere, exonerarea de la plata sumei de 15.217 lei cu titlu de TVA suplimentar, respectiv suma de 5808 lei cu titlu de majorări de întârziere, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii s-a arătat că sunt îndeplinite condițiile generale și speciale de admisibilitate a cererii cu privire la nelegalitatea deciziei de impunere și a celorlalte acte administrative ce au precedat-o s-a arătat că sancțiunea pentru lipsa referatului,

12
respectiv a deciziei emise de conducătorul organelor de inspecție fiscală constă în nulitatea absolută a oricărui act administrativ fiscal întocmit în cadrul inspecției fiscale de reverificare a perioadei impozabile.

Lipsa unei fundamentări întemeiate a reverificării, datorată tocmai inexistenței unor date suplimentare viciază întreaga inspecție fiscală și denotă caracterul nelegal al actelor administrative atacate.

Cu privire la netemeinicia actelor administrative, reclamanta a arătat cu privire la facturile emise pe numele altui beneficiar că se impune neconsiderarea cheltuielilor de exploatare produse prin factura din 10.02.2007 în valoare de lei și anularea impozitului pe profit în sumă de lei și a majorărilor de întârziere de lei, invocând prevederile art.21 lit.e din Legea 571/2003 și ale pct.3 alin.3 din HG nr.44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal.

În privința cheltuielilor deductibile care nu au la bază un document justificativ în sensul că nu conțin elementele obligatorii pronunțate de lege, s-au invocat prevederile art.159 din Legea nr.571/2003 și ale pct.81 ind.1 alin.2 din HG nr.44/2004, arătând că prin luarea documentelor pentru a împiedica contribuabilul să-și corecteze unele deficiențe, au fost încălcate tocmai prevederile legale invocate.

Cu privire la deducerea cheltuielilor aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri reclamanta a arătat că respectivele articole de vestimentație au fost puse la dispoziție de către SC SRL în calitate de anteprenor societății SRL în baza contractului încheiat între părți, pentru asigurarea protecției muncii.

Cu privire la deducerea cheltuielilor cu amortizarea și piesele de schimb aferente reparațiilor pentru cele două autoturisme Renault Kangoo, s-a arătat că era firesc ca cele două autoturisme care erau defecte să fie reparate pentru a le putea face funcționale, iar acestea au fost utilizate toată perioada chiar dacă nu pe drumurile publice.

Cu privire la deducerile efectuate cu autoturismul Mini Cooper, s-a arătat că reclamanta are parc auto pus la dispoziția subcontractanților pentru realizarea lucrărilor, însă aceste aspecte au fost ignorate de către inspectorii fiscali.

Cu privire la înregistrarea actelor în contabilitate a unor cheltuieli deductibile cu piesele auto s-au arătat următoarele:

În anexa 21 sunt prezentate cheltuielile cu piesele de schimb care cuprinde: suma de lei fără TVA care a fost supusă controlului anterior și deci constatarea nu are obiect; suma de lei reprezentând piese pentru autoturismul Golf, sumă reflectată în contabilitate în luna septembrie 2007, după ce autoturismul a fost vândut, astfel că nu se poate face dovada că acesta a existat în patrimoniul societății ca și mijloc fix, aspect pentru care constatarea este nejustificată; suma de lei fără TVA reprezentând piese de schimb pentru Mini Cooper, aspecte dezvoltate anterior; suma de lei reprezentând piese de schimb pentru Audi A6 care au fost folosite la un alt tip de mașină din firmă și pentru care nu s-a putut realiza descărcarea gestiunii corespunzătoare. Astfel, practic impozitul suplimentar de 5.083 lei, majorările de întârziere de 4 lei și penalitățile de 32 lei sunt nejuste.

181

Referitor la taxa pe valoarea adăugată au fost invocate prevederile art.134 și 138 din Codul fiscal și au fost aduse aceleași argumente expuse anterior.

Pârâta DGFP Mureș a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată și menținerea deciziei nr.137/2008 din 28.03.2009 reluând aceleași argumente care au stat la baza emiterii acestei decizii.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri fiind depuse la dosar: decizia nr.137/2008 din 25.03.2009 și actele care au stat la baza emiterii ei și proba cu expertiza contabilă, fiind depus la dosar raportul de expertiză întocmit de expertul Gliga Sanda Maria.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În urma verificării efectuate de organele de control din cadrul Administrației Finanțelor Publice Tg.Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la reclamanta SC "S.C. S.C. SRL", ce a avut ca obiect efectuarea unei inspecții fiscale generale, în scopul verificării modului de determinare și evidențiere a impozitului pe profit, a taxei pe valoarea adăugată și, a contribuțiilor salariale, au fost întocmite raportul de inspecție fiscală nr.137/20.10.2008 și decizia de impunere nr.667/27.10.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care s-a reținut că reclamanta datorează bugetului de stat suma de 33.202 lei cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar respectiv suma de 16.073 lei cu titlu de majorări de întârziere la impozitul pe profit, respectiv suma de 15.217 lei cu titlu de TVA stabilită suplimentar, respectiv suma de 5808 lei cu titlu de majorări de întârziere la TVA.

Cu privire la aspectele de nelegalitate a deciziei, instanța reține că acestea sunt neîntemeiate.

Astfel, din referatul cu propuneri de soluționare a contestației, comunicat cu adresa nr.1954/73888/12.12.2008 reiese că obligațiile fiscale ale reclamantei au fost verificate, după cum urmează:

TVA pentru perioada septembrie 2005 - decembrie 2007, societatea fiind verificată pentru perioada anterioară celei pentru care a fost avizată - 01.11.2002-31.08.2005, în vederea soluționării decontului întocmit pe anul 2005 depus la AFP Reghin sub nr. 73888/12.12.2005.

Impozit pe profit pentru perioada 2005-decembrie 2007, perioadă pentru care nu s-a verificat modul de constituire a veniturilor, de evidențiere a cheltuielilor deductibile și de calcul a profitului impozabil, fiind întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.137/20.10.2008, act al cărui obiectiv a fost „control anticipat asupra sumelor negative de TVA în cuantum de 123 888 lei solicitată la rambursare”, în cadrul căruia s-a plecat de la deficiențele constatate în urma verificării TVA evidențiate de către societate, fără a se face o verificare amplă a modului de evidențiere a veniturilor, a cheltuielilor deductibile și de calcula profitului impozabil. Prin urmare în cauză nu sunt incidente prevederile art.105 alin.3 din OG nr.92/2003, invocate în cuprinsul contestației, în sensul că, în speță nu este cazul situației de excepție prevăzut de dispoziția legală amintită, conform căreia conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data

împlinirii termenului de prescripție apar date suplimentare, necunoscute la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. 20.08.2006 perioada supusă verificării a fost 01.11.2002-31.08.2005, inspecția fiscală fiind desfășurată efectiv în perioada 23.10.2006-17.11.2006 și 8.12.2006.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. 20.10.2008 perioada supusă verificării a fost 01.01.2005-31.12.2007, inspecția fiscală fiind desfășurată efectiv în zilele de 28,29.07.2008, 1-15.08.2008, 16.09.2008-25.09.2008, 6.10.2008-16.10.2008 și 20.10.2008.

Perioada 01.01.2005-31.08.2005 a fost comună celor două inspecții fiscale, însă obiectivele au fost diferite. Prin urmare susținerea petentei potrivit căreia organele de control au re-verificat perioada ianuarie-august 2005 nu se poate reține.

În privința temeiniciei actului administrativ atacat instanța reține următoarele:

Cu privire la facturile emise pe numele altui beneficiar, conform anexei nr.4 s-a exclus din baza de impozitare suma de 1.000,00 lei reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost determinat un impozit pe profit suplimentar de 1.000,00 lei, majorări de întârziere de 1.000,00 lei și penalități de 1.000,00 lei.

De reținut că organul de soluționare a contestației și-a exprimat punctul de vedere prin decizia atacată doar cu privire la factura nr. 123456789 din 10.02.2009 în valoare totală de 1.000,00 lei, aceasta deoarece reclamanta nu a adus argumente cu privire la celelalte facturi.

De altfel nici în fața instanței nu au fost aduse argumente decât cu privire la această factură în sumă totală de 244,5 lei. Aceasta atestă plata unor servicii de cazare în sumă de 244,5 lei (72,50 euro) pe numele d-lui [nume] administratorul firmei SC [nume] SRL și reprezintă în conformitate cu prevederile art.21 alin.2 lit.e din Legea nr.571/2003 (text în vigoare din 1.01.2009) o cheltuială deductibilă.

Potrivit acestui text legal sunt cheltuieli efectuate în scopul deducerii de venituri, cheltuieli de transport și cazare în țară și în străinătate, efectuate de către salariați și administratori condiția pretinsă de către inspectorii fiscali ca această cheltuială să fie destinată unui interes comercial nu este prevăzută de lege.

În privința celeilalte facturi chiar dacă reclamanta nu a adus argumente în sprijinul ideii că întreaga sumă de 13.593,70 lei reprezintă cheltuială deductibilă, expertul contabil a stabilit că facturile nr. 123456789/12.03.2005 în sumă de 339,92 lei + TVA nr.3356106/23.05.2005 în sumă de 9318,36 lei+TVA și nr.345159/20.06.2005 în sumă de 415 lei nu pot constitui documente justificative întrucât beneficiarul bunurilor și serviciilor nu este reclamanta și nu reprezintă o cheltuială deductibilă.

În privința facturilor nr.9474343/21.03.2005 și 4667840/29.11.2005 acestea au fost înregistrate în evidența contabilă a reclamantei, fiind inseriate din greșeală în arhiva reclamantei, ele aparținând altei firme.

Față de aceste considerente se impune reconsiderarea cheltuielilor de exploatare produse prin factura 41211 din 10.02.2007 în valoare totală de 44,5 lei și anularea raportului pe profit în sumă de 39 lei și a majorărilor de întârziere de 21 lei.

Cu privire la cheltuielile deductibile care nu au la bază un document justificativ, documente care nu conțin elementele obligatorii prevăzute de lege, conform anexei 6 s-au exclus din baza de impozitare suma de 31.345 lei reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost determinat un impozit pe profit suplimentar de 3.316 lei și majorări de întârziere de 2360 lei.

În fapt, în perioada supusă verificării (2005-2007) au fost înregistrate pe cheltuieli deductibile (contul 628 „alte cheltuieli cu servicii prestate de terți”, 602 „cheltuieli cu materiale consumabile, respectiv 322 „lucrări în curs” finalizate până la data verificării), suma de 31.345 lei în baza unor facturi fiscale în care nu sunt înscrise datele de identificare ale cumpărătorului denumirea corectă a beneficiarului, codul unic de înregistrare fiscală, număr de înregistrare la Registrul Comerțului și adresa la care cumpărătorul își are sediul, elemente obligatorii prevăzute de formularul tipizat, cod 14-4-10/A, aprobat prin HG nr.831/1997. Organul de inspecție fiscală au barat și au semnat facturile fiscale pentru ca, ulterior controlului acestea să nu mai poată fi completate.

Sușinerile reclamantei conform cărora organul de control prin bararea și semnarea facturilor fiscale au adus un grav prejudiciu dreptului contribuabilului de a-și corecta documentele conform art.81 ind.1 din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin OG nr.44/2004, nu pot fi reținute în condițiile în care în conformitate cu prevederile art.94 alin.3 lit e din Ordonanța Guvernamentală nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală va precede la stabilirea bazei corecte de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și sau stabilită, după caz la momentul începerii inspecției fiscale. De aici rezultă obligația contribuabilului de a pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele justificative și evidențele financiar contabile și fiscale, așa cum sunt întocmite, înregistrate și declarate la momentul începerii inspecției fiscale, iar inspectorii fiscali nu au greșit când le-au semnat în starea în care le-au găsit.

Pe de altă parte însă, potrivit prevederilor art.159 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal „Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un

document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat”.

Având în vedere aceste prevederi legale, chiar și după bararea de către inspectorii fiscali a respectivelor facturi, corectarea documentelor se putea face de către emitentul acestora prin emiterea unor noi documente care să cuprindă informațiile corecte, ceea ce însă nu s-a întâmplat nici până la finalizarea controlului și nici ulterior acestui moment.

În consecință instanța constată că obligația suplimentară de plată a fost corect stabilită.

În privința deducerii cheltuielilor aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri, prin anexa 11 s-a stabilit impozit pe profit suplimentar de 1573 lei și majorări de întârziere de 988 lei.

În fapt, în luna noiembrie 2006 reclamanta a înregistrat factura fiscală nr. 0700873 din 8.11.2006 emisă de SC *Redes Polim SRL* reprezentând „40 buc.geacă uomo” în valoare de 12.682,7 lei și TVA aferentă în sumă de 1.268,27 lei.

Reclamanta a înregistrat în categoria cheltuielilor deductibile (603-„cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar”) valoarea de 12.682,7 lei aferentă achiziționării acestor articole de vestimentație.

La data controlului s-a constatat că aceste bunuri nu există în stoc și nu a rezultat că ar fi fost facturate către alt beneficiar.

În mod corect au concluzionat organele de control că din documentele verificate nu rezultă că bunurile achiziționate sunt aferente vreunei lucrări executate de un subantreprenor, acestea fiind evidențiate în contul 303 „obiecte de inventar” și nu în contul 332 „lucrări în curs” sau 302 „Materiale consumabile conturi de cheltuieli de exploatare în care sunt evidențiate toate achizițiile aferente lucrărilor contractate.

În nota explicativă data organelor de inspecție fiscală, administratorul societății, dl. *Ciarpaglini Marco*, a precizat că „Jachetele nu există în stoc”. Aceste jachete sunt echipamente de protecție care în conformitate cu contractele încheiate au fost puse la dispoziția furnizorului de manoperă, în conformitate cu prevederile protecției muncii”.

La Capitolul IV „Alte constatări” din Raportul de inspecție fiscală nr. 14/20.10.2008, organele de inspecție fiscală au precizat că „S.C. *EUROPA R* S.R.L. nu are angajați în perioada aprilie 2005 - decembrie 2007, motiv pentru care lucrările sunt date în antrepriză la terțe persoane juridice.”

Având în vedere cele declarate de petentă, precum și cele reținute de organele de inspecție fiscală în actul de control, s-a reținut că, în condițiile în care unitatea nu are angajați în perioada analizată, nu se justifică achiziționarea de echipament de protecția muncii, prin urmare în cauză nu sunt incidente prevederile art.21 alin.(2) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost invocate și în raportul de expertiză judiciar-contabilă.

Reprezentantul societății a declarat în timpul controlului că bunurile în cauză nu sunt pe stoc, dar pretinde că «au fost puse la dispoziția furnizorului de

168

manoperă, în conformitate cu prevederile protecției muncii», fără a prezenta în acest sens alte documente care să justifice lipsa din stoc a bunurilor sau darea lor în custodie către terți (caz în care nu ar fi fost justificată înregistrarea acestora pe cheltuieli de exploatare deductibile la calculul profitului impozabil)".

S.C. EUROPACK COM S.R.L. nu a făcut dovada utilizării în scopul realizării de venituri impozabile a articolelor de vestimentație achiziționate, nefiind justificată legătura acestora cu activitatea economică desfășurată.

Potrivit prevederilor art.128 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, bunurile achiziționate pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit constituie livrări de bunuri efectuate cu plată în condițiile în care taxa pe valoarea adăugată a fost dedusă total sau parțial, unitatea având obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă.

În consecință, instanța va respinge concluziile expertului contabil cu privire la acest punct, întrucât în cuprinsul raportului de expertiză nu se face distincție între achizițiile destinate uzului pentru activitatea proprie și cele destinate pentru prestarea unor servicii contractante, și nici în modul de contabilizare al fiecărui tip de achiziție în parte.

Cu privire la deducerea cheltuielilor cu amortizarea și piesele de schimb aferente reparațiilor autoturismelor Renault Kangoo, instanța reține în fapt că SC EUROPACK COM SRL a înregistrat în evidența contabilă în perioada supusă verificării, cheltuieli cu amortizarea în valoare de 8.858 lei cu cheltuieli cu piese auto în valoare de 7.080 lei aferente mijloacelor de transport indicate în valoare totală de 15.186 lei achiziționate din Germania la data de 21.04.2005.

La controlul efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat că de la data achiziționării mijloacelor de transport și până la data controlului, mijloacele de transport nu au fost înmatriculate pe societate, unitatea neputând face dovada utilizării mijloacelor fixe în scopul realizării de venituri impozabile, motiv pentru care au fost considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu amortizarea pentru cele doua autovehicule în valoare de 8.858,36 lei, calculate și înregistrate de către societate în perioada septembrie 2005 - decembrie 2007, precum și cheltuielile cu piese auto efectuate în valoare de 7.080,35 lei.

La Capitolul IV "Alte constatări" din Raportul de inspecție fiscală nr. 14/20.10.2008, organele de inspecție fiscală au precizat că "S.C. EUROPACK COM S.R.L. nu are angajați în perioada aprilie 2005 - decembrie 2007,, motiv pentru care lucrările sunt date în antrepriză la terțe persoane juridice."

Având în vedere cele anterior prezentate, s-a reținut că mijloacele fixe marca Renault Kangoo nu au fost utilizate de la data achiziției acestora și până la 31 decembrie 2007, întrucât bunurile au fost achiziționate avariate, implicit fără a fi puse în circulație, prin urmare, nu au fost utilizate în scopul obținerii de venituri impozabile.

Raportat la concluziile formulate în cuprinsul raportului de expertiză contabilă judiciară potrivit căroră, d-na [redacted] - expert contabil, consideră că nu pot face parte din categoria cheltuielilor deductibile cheltuielile cu piesele auto, dar consideră că din punct de vedere al deduceri T.V.A. sunt respectate prevederile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se reține că, până la data încheierii inspecției fiscale, autovehiculele marca Renault Kangoo nu au fost utilizate în vederea realizării de venituri impozabile, respectiv nu se face dovada că au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Cele două autovehicule marca Renault Kangoo, aflate în discuție, de la data achiziționării acestora (21.04.2005) și până la data controlului efectuat de organele de inspecție fiscală, acestea nu au fost înmatriculate pe societate, nefiind folosite pentru nevoile firmei.

Urmare constatării acestei deficiențe contribuabilul a continuat să înregistreze în evidența contabilă cheltuieli cu amortizarea și reparațiile celor două autovehicule, fără a înmatricula ulterior în circulație autovehiculele, fără a avea angajați în perioada aprilie 2005 - decembrie 2007 și fără a putea face dovada utilizării lor în scopul obținerii de venituri, prin urmare, cheltuielile cu piesele de schimb nu pot fi considerate achiziții destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, contrar afirmațiilor expertului contabil care consideră că pentru acestea este întrunită condiția prevăzută la art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, doar în ideea în care „au adus beneficii economice viitoare prin punerea lor în circulație”, fapt nedovedit de către unitate, și nici în cuprinsul raportului de expertiză.

În privința deducerilor efectuate cu autoturismul Mini Cooper, prin anexele 19 și 20 a fost stabilit impozit pe profit suplimentar de 6.820 lei și majorări de întârziere de 1.010 lei.

Autoturismul marca Mini Cooper în valoare totală de 72.000 lei a fost achiziționat în baza contractului de leasing financiar nr.SGL 5769/6.10.2005 încheiat cu SC BRD Sogelease SRL din București.

La verificarea efectuată, organele de control au concluzionat că, în condițiile în care, în perioada iunie 2005 - decembrie 2007, unitatea nu are angajați, iar administratorul S.C. [redacted] S.R.L., dl. Ciarpaglini Marco, achiziționează și utilizează în scopul activității desfășurate autoturismul de lux marca BMW X5, în baza unui contract de leasing financiar încheiat cu S.C. [redacted] Leasing S.R.L., în valoare de 114.775 lei, nu poate fi justificată utilizarea autoturismului marca Mini Cooper în vederea desfășurării activității economice a firmei, respectiv pentru realizarea unor operațiuni taxabile.

În condițiile în care, în perioada supusă verificării, la S.C. [redacted] S.R.L. deține funcția de administrativ singură persoană, respectiv dl. Ciarpaglini Marco, S.C. [redacted] S.R.L. nu are nici un angajat, iar în patrimoniul societății, a existat un număr mai mare de autoturisme, printre care și un autoturism de lux marca BMW X5, pentru care, în evidența

contabilă, sunt înregistrate cheltuieli de întreținere, cheltuielile înregistrate în baza Contractului de leasing financiar nr.SGL 5787/06.10.2005 încheiat cu S.C. BRD Gogelease S.R.L. din București, precum și cheltuielile cu comisioanele, dobânzile, asigurările și amortizarea în cazul leasingului financiar, nu reprezintă cheltuieli deductibile la determinarea profitului impozabil pentru perioada 2005 - 2007.

În sprijinul susținerii potrivit căreia unitatea are parc auto pus la dispoziția subcontractorilor pentru realizarea lucrărilor, petenta nu prezintă, nici la control și nici în susținerea contestației, documente prin care să justifice existența și funcționalitatea acestui parc.

În cuprinsul raportului de expertiză judiciar-contabilă, expert contabil, d-na Gliga Sandu Măria, în concluziile formulate, este de acord cu faptul că, în condițiile în care, nu se poate face dovada utilizării de către subcontractanți a autovehiculului marca Mini Cooper, prin foile de parcurs, cheltuiala cu amortizarea aferentă va fi exclusă din cuantumul cheltuielilor deductibile, în conformitate cu art.24 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, cu referire la aceste obiective, expertul contabil a formulat și concluzia potrivit căreia „este necesar a se solicita de a se face dovada utilizării parcului auto în scop productiv conform declarației administratorului, fapt care trebuie dovedit cu documente justificative”, care, de altfel, nu au fost prezentate cu ocazia controlului și formulării contestației, și de altfel, se pare că nici cu ocazia întocmirii raportului de expertiză judiciar-contabilă.

Astfel, cu referire la cheltuielile cu piesele de schimb aferente autovehiculului Mini Cooper, d-na Măria - expert contabil, concluzionează că unitatea nu are drept de deducere asupra cheltuielilor și taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care S.C. Gogelease S.R.L. nu face dovada utilizării de către subcontractanți a acestui autovehicul.

Cu privire la înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli deductibile cu piesele auto, prin anexa 23 s-a procedat la calculul unui impozit suplimentar de 3.033 lei majorări de întârziere de 1.495 și penalități de 32 lei.

Urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că SC Gogelease S.R.L. a înregistrat cheltuieli în valoare totală de 29.944,31 lei aferente achiziționării unor piese auto și reparațiilor unor autoturisme care nu sunt înregistrate pe societate în perioada la care se referă cheltuielile și nu pot fi justificate că ar fi destinate utilizării în scopul obținerii de venituri. Totodată, societatea a înregistrat cheltuieli de întreținere și reparații în cuantum de 1.324,42 lei, cu autoturismul marca Mini Cooper, care nu este utilizat de societate în scopul obținerii de venituri.

SC Gogelease S.R.L. nu avea angajați în perioada aprilie 2005-decembrie 2007, Al Gogelea fiind administrator și asociat unic, iar în perioada august 2005-iunie 2007 societatea nu avea în patrimoniu autoturismele Audi A4, Audi A6 și VW Golf 4.

Documentele justificative prezentate de societate în timpul controlului au fost factura fiscală nr.9800191/3.10.2005 emisă de SC Gogelease S.R.L.

147

SRL din Alba Iulia reprezentând VW Golf Variant în valoare de 2000 lei și TVA în valoare de 380 lei care a fost înregistrată în evidența contabilă în contul 371 „Mărfuri” la 1.09.2007. Autoturismul a ieșit din gestiune societății în luna octombrie 2007, fiind emisă în acest sens factura fiscală nr.0/1049/29.10.2007 către SC Metecro SRL în valoare de 2500 lei și TVA în sumă de 475 lei.

În totalul cheltuielilor cu piese auto aferente autoturismelor care nu sunt utilizate de societate în activitatea desfășurată, valoarea pieselor pentru autoturismul Golf 4 este în cuantum de 16.480 lei și este înregistrată în conturile de cheltuieli deductibile 611 „Cheltuieli cu întreținere și reparații” și 602 „Cheltuieli cu materiale consumabile” în baza facturilor emise de SC Super Trafic SRL fără a prezenta un deviz de lucrări care să demonstreze pentru ce au fost utilizate piesele respective.

Organele de inspecție fiscală au concluzionat că societatea a încălcat prevederile art.21 alin.-1 și alin.3 din legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, unitatea modificând nejustificat profitul impozabil cu valoarea totală de 31.760 lei, motiv pentru care în perioada în care societatea înregistra profit, s-a procedat la calculul impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă totală de 5.083 lei, precum și al majorărilor de întârziere în cuantum de 4.495 lei și al penalităților de întârziere aferente în cuantum de 32 lei, situația de calcul a acestora fiind prezentată detaliat în anexa 23 la raportul de inspecție fiscală.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată urmare a inspecției fiscale generale, desfășurată de organele de control din cadrul ANAF s-a reținut la capitolul „TVA” din Raportul de inspecție fiscală din 27.10.2008 că s-a stabilit în sarcina reclamantei o obligație suplimentară de plată de 15.217 lei reprezentând TVA și 5.808 lei cu titlu de majorări de întârziere.

Organul de control în mod corect a reținut că potrivit art.128 alin.4 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, raportat la art.145 alin.3 lit.a din același act normativ că persoana impozabilă înregistrată la plătitor de TVA are dreptul să deducă taxa pe valoare adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de către o persoană impozabilă dacă bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar în situația în care bunurile achiziționate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau sunt puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, persoana impozabilă are obligația de a colecta taxa de valoare adăugată aferentă.

Fără de aceste argumente, va admite în parte contestația formulată, va modifica decizia nr.167/2008 din 25.03.2009 prin care s-a dispus respingerea contestației în sensul admiterii în parte a acesteia și va anula parțial decizia de impunere nr.687/25.10.2008 și raportul de inspecție fiscală nr.1093/27.10.2008, în sensul exonerării reclamantei de plata sumei de 39 lei cu titlu de impozit pe profit și suma de 21 lei cu titlu de majorări de întârziere, cu menținerea tuturor celorlalte obligații stabilite în sarcina reclamantei.

La act că nu se solicită cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta SC [redacted] SRL, în contradictoriu cu Ministerul Economiei și Finanțelor prin DGFP Mureș, cu sediul în Tg Mureș, str.Gh.Doja, nr.1-3, jud.Mureș.

Modifică decizia nr.167/2008 din 25.03.2009 emisă de către pârâtă în sensul admiterii în parte a contestației administrative formulată de reclamantă.

Anulează parțial decizia de impunere privind obligațiile de plată suplimentare nr.167/27.10.2008 și raportul de inspecție fiscală nr.1093/27.10.2008.

Exonerează reclamanta de la plata sumei de 39 de lei cu titlu de impozit pe profit și suma de 21 lei cu titlu de majorări de întârziere.

Mentține celelalte obligații suplimentare stabilite prin actele administrative fiscale atacate.

Respinge celelalte cereri.

Ia act că nu se solicită cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi 23 Aprilie 2010

Președinte,

Grefier,

Red. [redacted]

Tehnored.11.05.2010/CDG/4 ex.